

E 6015 דער

נוייבער פרעסער

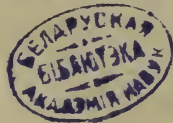
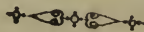
מיט דיא

בלאזע בארד

איינע אלטע דייטשע געשיכטע אונד זאנע פאן
אין עניפטישען קויפמאן מיט זיין זאדן.

פערפאסט פאן ר. ל.

9503

ווילנא

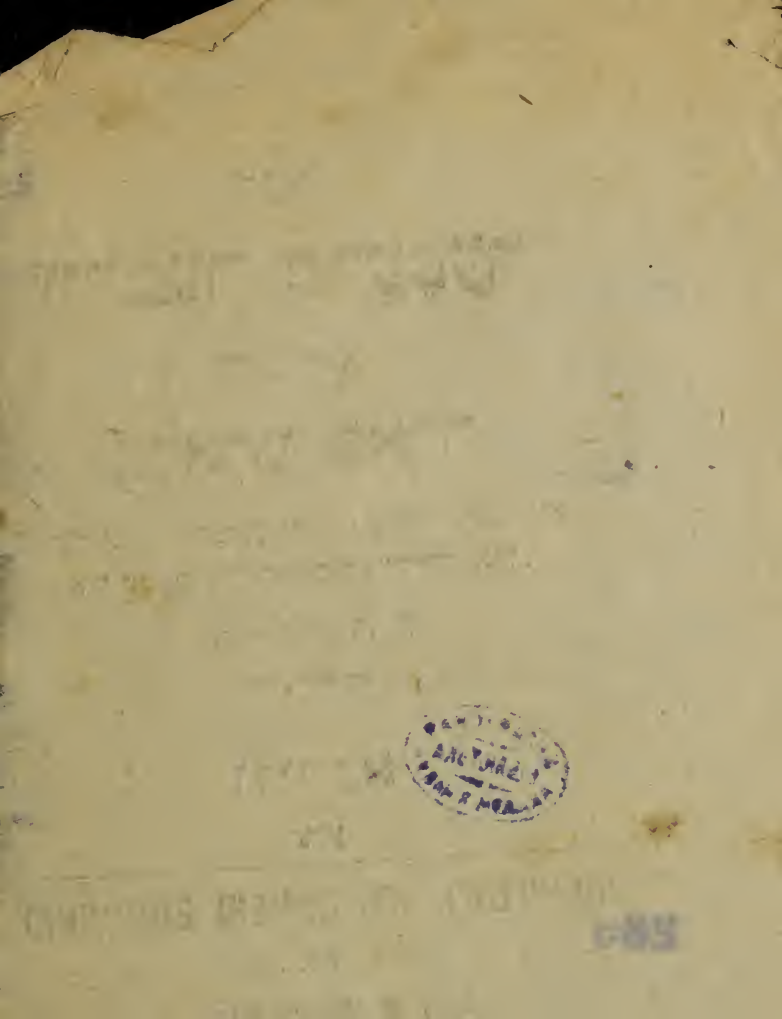
תרע

ЖЕНОѢДЪ СЪ СИНЕЮ БОРОДОЮ

289

соч. Р. Л.

Изд. И. Функу Вилна.

אין קייאירא האט געוואהנט איין סוחר ער האט גע-
האט איין זאהן וועלכען ער האט געלערנט זיין אסוחר,
איין מאהל וויא ער איז געזעסען אין זיין ניוועלב (אונ-
האט זיך זיין פיף גערייכערט), קומט אריין זייער א שכן
אונ זאגט צו איהם. "האט איהר געהערט אבראהים דאס
דיא שיף פון דעם פרענקישען באפיטאן דופאן איז אונ-
טער געגאנגען".

"וואס, האט ער איהם געפרעגט, קען דאס סאנליך
זיין, אזוי, גוואלט! האט ער אויס געשרינען מיט איין
ביטערליכען קול, איך האב מיינע צעהן טויזענד גאלד
שטיקע דערפריי פערלויבען, איך וועל דאס גיט אויסהאל-
טען, דען דאס איז מיין גאנץ פערמעגן, (איך האב גיט
גיהאט מעהר וויא דאס), אונ בייא דיא ווערטער איז ער
געפאלען אין חלשות, דער זאהן האט דעם פאטער געלאזט
אין שטוב אריין געסען, ער האט געשיקט גאד איין ארצט,
וועלכער האט געזאגט, דאס עס שאט גאר גיט, אפער
אזויא איז גיט געווען, דען גאר וויא דער ארצט איז אוועק
געגאנגען, האט דער פאטער זיין זאהן צו זיך צוגערופען
אונ האט צו איהם געזאגט. "הער אויס מיין זאהן איך
האב אב געהאנדעלט פינפציג יאהר אונ קיינעם חס ושלום
האב איך דורך מיין לעבען געמאכט אדער שלעכטן געמחהן,
אלץא זאלסט דא זיך אויך אזויא בענעהן, גאר אזוי ווי עס

נועם נאך סיר זעהר ווייניג איבער בלייבען, זאלסט דא
אלע דינער פרייא לאזען אונג אלע זאכען פאר קויפן, אונג
מיט דעם צוואסטען גענומענעם געלד זאלסט דו דין אויף
א שוף אויף זעצן אונג זאלסט פאררען אין דא וועלט אריין
דיין גליק זוכען, נאר דא זאלסט דין בראוו אונג עתהליך
אויף פיהרען, דען מיט דא צווייא זאכען קען מען דא
זאנצע וועלט דורך קומען, אויף האב איך איין מאכטער
געזאגט, וועלכער איך האב איהר חתונה געמאכט מיט זעהר
איין רייכען מאן וואס מען האט איהם גערופען בלאהע
בארד, ווייס איך גיט וואו זייער זענען אהין געקומען, בעט
איך דין דא זאלסט זיא זוכען, אונג זאלסט זיך אן איהר
מאן נוקם זיין, דען ער האט געוויס איהר שלעכץ געטון,
וויא ער האט דאס געענדיגט איז ער געשטארבען, זיין זאהן
זאט איהם געלאזט זעהר שאן בעגראבען.

אויף דעם צווייטען טאג האט ער אלע זאכען פאר
קויפט, (דיא דינער האט ער פרייא געלאזט מיט איין גע-
שענק לויט מאגליכקייט). וויא ער האט זיך געוואלט מיט
זיין לעצטען דינער (וועלכער איז געווען איין אלטער מאן)
געזענענען, אונג איין געשענק איהם געבען, האט דער
דינער צו איהם געזאגט, הער אויס מיין הערר, אבנאהל
איך בין שוין אלט, פון דעסט וועגען האב איך נאך גענוג
קרעפטן מיט דיר מיט צוגעהן וואוהין דא מיין הערר
וועסט נאר געהן, (אונג דערצו אויך נאך גענוג קרעפטן אלע
לידען מיט דיר אויס צו האלטען) דען איך בין שוין פרייא
דיין פאטער געווען ווען דא ביזט געבאדען געווארען,

דרום וויל איך דיך גיט פערלאזען, בדי מיין ארם און מיין
עצה זאל נאך זיין זארהן דינען.

„גוט, האט ער איהם געענטווערט, איך וועל דיך
מיט געסען, נאר דו מוזט וויסען דאס איך בין געצט גנויא
ארעם“.

„פון דעם ווייס איך, האט דער דינער געזאגט, מיינע
האנד זענען נאך אבער גענוג שטארק, דאס איך וועל נאך
קענען מיינס פאר דינען“.

„גוט, האט איהם אהמער געענטפערט, איך געם דיך
מיט. וויא האבען דאס געלויבט זאכען וואס זענען איבער
געבליבען צוזאמען גענומען און זענען אוועק געגאנגען
צו דער סטאציע וואו אסאך שיפען זענען געשטאנען און
האבען זיך אויף א שיף אויף געזעצט וואס איז נאך אינגרען
אב געגאנגען און זענען אוועק געפארען“.

וויא זענען אויף דעם ים געפארען 14 טעג אונטער
דעם שטערנען וועטער, אויף דעם פינפצעהנטען טאג האט
זיך דער הימל אנגעהויבען צו פאר צייען מיט וואלקען,
דער שיפס קאפיטאן האט צוזאמען גערופען אלע זיינע
מאטראזין מיט דיא מענשען פון דער שיף און האט צווא
וויא געזאגט, איהר מענשען איהר ווייסט גענויס דאס מיר
שטעהען אין א גרויסען געפאהר דרום בעט איך אייך אין
פאל אז עס וועט אנקומען א שטורם זאלט איהר יעדער בע-
זונדער הערען וואס איך וועל זאגען (און טהון עס) אז איהר
וויקט האבען אז מיר אלע זאלען בלייבען לעבען, (אין
פעהלער פון איין מענש קען אונז אלע פערליהרען, און

אז יעדער וועט נאך טהון נאך זיין שכל איז קיין שום
האפענונג צו אונז דא, אלע האבען דעם קאפיטאן געגעבען
דאס ווארט דאס וויא אלע וועלען איהם הערען אונ טהון
וואס ער וועט וויא נאר הייסען טהון:

פאר אלעם האט דער קאפיטאן געהייסען אנציהען
דיא וועלען בדי די שיש ואל ניט שטארק לויפען, דען איז
לויפען קען ויא ארויף געהן אויף איין שטיין אונ צו תאקט
ווערען, צווייטענס האט ער געגעבען איין בעפעהל מען
זאל שטארק אכטונג געבען אויב מען וועט ניט לאנד דער
זעהען מען ואל צום לאנד צו ציהען, בדי דער שטורם ואל נאר
ניט שאדין, אלע פארברייטונגען האט מען געמאכט געגען
שטורם, דיא שיש איז לאנגזאם געגאנגען, אויף דעם צווייטען
טאג וויא אלע מעגשען האבען זיך אויף דעם פארדעק צו
זאמען גענומען, איז דאס מעער אביסעל רוהיגער געווען,
דער קאפיטאן האט רעגירט אונ דיא מאטראזין האבען איהם
געהערט וויא קינדער דעם רבין, פלוזלינג איז ער בלאס
געווארען וויא דער מויט אונ האט אנגעשרייא געטהון, מיין
שיש איז פערלאהרען דארט פאהרט דער מויט, אונ וויא
דיא מאטראזין האבען דאס דער הערט האבען וויא אויף
געהערט צוא ארבייטען אונ האבען געקוקט אויף דעם
מעער ארויף אויף וועלכען א שיש איז געפאהרען, עס האט
אויס געזעהן וויא איין געוואהנליכע שיש אפער קיין לעפע
דיגען מעגש האט מען דארויף געזעהען, אויף איז עס זיך
געפאהרען אויף דעם מעער וויא איין געוואהנליכעם
שיפעל.

אין אַ שעה אַרום איז דעם קאפיטאן'ס שוף אונטער
 געבאנגען, צוויי מענשען זענען נאר אויף דעם מעער גע-
 שווימען, און דאס איז געווען אַחטער דעם קויפמאן'ס זאָהן
 מיט זיין דינער, דער דינער האט דעם בעל בית אויף דער
 האַנד געטראָגען דען ער האט געחלישט, מיט איבער
 מענשליכער קראפט האט דער דינער געשווימען צו צו איין
 קליין שיפּעל וועלכעס האט זיך אויף דעם מעער געקייקעלט
 וויא איין נוס שאל. ער האט דעם בעל בית דערמינטערט
 און וויא ביידע האבען צוזאמען אָנגעהויבען זיך צו צו
 שיפּען צו איין גרויסע שוף וועלכע וויא האבען אויף דעם
 מעער דערוועגן, וויא וויא זענען צו איהר צוגעקומען האט
 אַחטער געשריגען אויף דער שוף ארויף דאס מען זאל וויא
 העלפּען ארויף שטייגען, אָבער קיינער האט וויא קיין ווארט
 געענטפערט און קיין מענש האט זיך פאר וויא געוויזען,
 דער אויס, האט אַחטער צו זיין דינער געזאגט, דא עס
 ענטפערט אונז קיינער איז דא שוף געוויס ליידן, לאסיר
 אויף איהר ארויף און אז מיר וועלען דעם באַרטין דערוועגן
 וועלען מיר צו איהם צו פאהרען. נוס, האט דער דינער
 געענטפערט, און וויא האבען אויף דער שוף אָנגעהויבען
 ארויף צו קריכען. אָבער וויא וויא זענען אויף איהר ארויף
 געקומען זענען וויא געבליבען וויא טויטע שטעהן....
 אַ שרעקליכער אנבליק האט זיך וויא פאַרגעשטעלט, אויף
 דער גאנצער שוף זענען געלעגען טויטע מאַטראַזין, יעדער
 האט אין דער האַנד אַ שווערד, אַ ביקס, אָדער אַ האק גע-
 האלטען, און דער קאפיטאן איז געווען מיט איין נאָגל

צום זעגל בוים צו געשלאגען ער האט דיא שווערד אין
דער האנד געהאלטען, זיין זענען א ביסעל צו זיך געקומען
האפען זיין זיך אנגעהויבען מ'זש צו זיין וואס זיין זאלען
טהון, עס איז בייא זיין געבליבען זיין זאלען אויף דער
שיף בלייבען אונ דיא מויטע מענשען זאלען זיין וואסער
אריין ווארפען. וויא זיין האפען אפער געוואלט דעם ערשטין
מאטראז אויף הייבען האפען זיין גיט געקענט דען ער איז
געווען וויא צו געשלאגען צו דער שיף, אונ אזוי אויף אלע
מאטראזין, ער האט זיך מיט זיין דינער מיטש געווען, דאס
זיין האפען דא גאר גיט צו טהון, דען דער אויבער דעק
איז באדעקט מיט מויטע, אונ זיין זאלען אראפ געהן אונ-
טער דעם אונטער דעק. וויא זיין זענען צו דיא טרעפ צו
געקומען איז זיין אשעפס אקייגען געשפרונגען, וויא זענען
געבליבען שטעטן איבער געשטראקען. שרעקט אייך גיט האט
דער שעפס צו זיין געוואנט, אייך בין איין פארשאלטענע
נקבה דאס ווייב פון קאפיטאן וואס איז דא אנגעשלאגען
צום זעגעל בוים, קומטס אראפ אין דער שיפס וואהנונג
דארט וועט איהר עפעס עסען אונ אייך אויס רוחען דער
גאך וועל אייך אייך דיא מעשה דערצעהלען וויא אזויא עס
האט זיך מיט מיר פאסירט ביד דער צייט, זיין האפען אב
געגעסען אונ זיך געלייגט שלאפען, אויף דעם צווייטען טאג
וויא אחמער מיט דעם דינער איז אויף געשטאנען האפען
זיין שוין געהאט א שאן פרישטיג אנגעגרייט אונ דער שעפס
איז שוין געווען, זיין האפען אב געגעסען אונ דער שעפס
האט זיין אנגעהויבען צו דערציילען.

איך בין א טאכטער פון א גרויסען סוחר אין קאלקוטא
 איך הייס ציידא, איך בין געווען זעהר שאן, האט מיר
 דער קאפיטאן גענומען פאר א ווייב, ער איז געווען איין
 גרויסער עושר, ביא איהם פלעגט מען צוא עסען אויף
 גאלדענע טעלער און דיא באגדין זענען געווען מיט ברי-
 לאגטין בעזעצט, וויא איך בין ביא איהם דאס ערשטע
 מאל געווען האב איך דיא אויגען ניט געקענט עפענען
 פאר בלישצען פון דיא ברילאנטין, דען אלץ איז געווען
 בעזעצט מיט דיא טיערסטע שטיינער, איין שטוב האט
 איין קיניגרייך אנגעטראפען, נאך דער חתונה האבען מיר
 זיך אויף דער שיף אויפגעזעצט וואס מיין מאן איז פון
 איהר געווען קאפיטאן, מיר האבען מיט גענומען מענשען
 אונטער וויא איז געווען איין דערוויש (איין טירקישער בעט-
 לער) ער האט זיך עטוואס לעבערליך בעגאנגען אין אונזערע
 אויגען, דען ווען אמאטראו האט אנגעהויבען צוא פלוצען
 און צו טרינקען, האט ער אויף איהם א קוק געטהון וויא
 ער וואלט איהם געוואלט טויטען, דאס האט דיא מאטראו
 שטארק פארדראסן און האבען זיך געשווארען אז וויא
 זאלען זיך אן איהם נוקם זיין דערפאר, ער, וויא עס שיינט
 מיר האט דאס גוט פערשטאנען, דען ער האט וויא אויס
 געמיידט, איין נאך איז מיר אויף געפאלען, און דאס איז
 געווען איין גרויסער הונד וועלכען ער האט ביא זיך גיהאט,
 ער האט פון איהם קיין טריט ניט אפגעטרעטען, און
 איבער וועלכען ער פלעגט שטענדיג צוא מורמלען, וואס
 מען האט ניט געקענט פערשטעהן, און דער הונד האט

צוא איהם צוריק געמורמעלט וויא איין פארשאלטענער
מענש.

איין מאל וויא איך בין מיר געוועסען אין מיין שיפס
שטיבעל האב איך געהערט וויא דער דערוויש רעדט מיט
יעמאנדען, איך האב אבער געוואוסט דאס ער האט אויף
דער שיף קיינע בעקאנטשאפט מיט ניעמאנדען האב איך
געוואלט וויסען מיט וועמען ער רעדט, איך האב דורך איין
שפארע אריין געקוקט צוא איהם האב איך געזעהען דאס
ער רעדט מיט דעם הונד, דער אויס, האט דער דערוויש
געזאגט צום הונד, אזוי וויא דוא ביזט מיין אונטערטאן,
זאלסט דוא מיך מיט אלעם הערען, ווייטער האבען זיין
עפעס אין דער שטיל גערעדט וואס איך האב גיט געקענט
הערען, אויף דעם צווייטען טאג דערנאך האט זיך דער ים
פערנומען אויף איין שטורם, דעם גאנצען טאג איז דער
דערוויש ארום געלאפען אויף דער שיף אונג האט דיא
מאטראזין גאך מיט ערגערע בליק אנגעקוקט וויא פריהער,
אונג ער האט זיין גאך מעהר געשימפסט פאר זייער שבורין,
דיא מאטראזען האבען איהם געהאפט אונג האבען איהם
געוואלט אין וואסער אריין ווארפען, אבער מיין מאן וואס
איז געווען קאפיטאן האט גיט געלאזט. וואס, האט ער צו
דיא מאטראזין געזאגט, שחוט ער אייך דען עטוואס
שלעכטס, איהר האט צו איהם גאר גיט. דער שטורם איז
וואס אמאל שטארקער געווארען אונג מיר זענען געווען אין
דעם גרעסטען געפאהר דורך דעם שטורם.

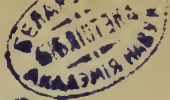
אין דעם געפאהרליכען אויגענבליק קומט דער דערוויש
 צו צו מיין מאן און זאגט צו איהם אזוי וויא דוא האסט מיך
 פון דיא מאטראזנס הענד געראטיוויט, וועל איך דיר דער
 פאר דיין שיף רעטין, מיין מאן איז בארויף בעשטאנען,
 דער דערוויש איז אין זיין שטייפל אריין געגאנגען און האט
 אויף דעם פארדעק איין קעסטיל געבראכט, עס איז געווען
 פול מיט שטיינער דער הונד איז אויך פאלד ארויף געקומען,
 ער האט איהם אנדער געשטעלט אין מיטען דער שיף,
 ארום איהם האט ער געלייגט שטיינער און געבין די שטיינער
 האט ער זיך אליין אנדער געשטעלט, און מיט א שטעקעלע
 וועלכעס ער האט אין דער האנד געהאלטען האט ער אנווייז
 געטהון געגען דיא וואלקענס, אין דער זעלבער מינוט איז
 דער שטורם נאך גרעסער געווארען און מיר האבען ניט
 געוואוסט וואס עס טהוט זיך מיט אונז, עס האט אבער
 ניט לאנג געדויערט דען אין פינף מינוט ארום האט זיך דער
 שטורם געשטעלט און מיר האבען שוין דעם הונד ניט גע-
 זעהען. איך בין געבליבען וויא פערשטיינערט פאר פער-
 וואונדערונג שטעהן, מיין מאנס קול האט מיך פון מיין
 פערוואונדערונג אויף געוועקט וועלכער האט צום דערוויש
 געשריגען. "וואס מיינסט דוא פאר פלוקטער צויבערער דוא
 מיינסט איך פערשטעה עס ניט, דאס עס וואר קיין שטורם
 ניט, נאר דוא האסט עס מיט דיין צויבערייא געמאכט מיט
 דיין פארשאלטענעם הונד, א צויבערער וויל איך אויף מיין
 שיף ניט האבען, געה צו דייע עלטערן אין דיא עוויגקייט
 אריין, און האט איהם געוואלט דער שטעבן מיט דעם

שׁווערד, וויא ער אָבער האט נאר דיא ווערטער גיענדיגט
האט דער דערווייט אנגעהויבן צו וואקסען מיט יעדער מינוט
איז ער גרעסער געווארען, ער איז העכער געווארען וויא
דער העכסטער זענעל בוים פון אונזער שיף, ער האט אָג-
געהויבן צו שרייען פערפֿלובט זאָקסט דוא זיין מיט דינגע
גאנצע מאַנשאַפֿט 20 יאהר זאלט איהר אַרום פֿאהרען אויף
דעם ים טויטער הייט, ביז עס וועט קומען אַסענש וואס
וועט אייך צום באַרטין צו פֿיהרען, אונ דענסטמאל דורך
צויבערקראַפֿט זאלט איהר קענען לעבעדיג ווערען, ביין
ווייב שטאלצער אונגלויביגער קאפיטאן זאל ווערין אַשעפֿס
אונ דוא זאלסט זיין מיט אַגאָל צום גרעסטין זעגיל בוים
צו געשלאָנען, וואו אייער שיף וועט קומען זאל עס ברענג-
נען פֿארדערבניש, ווער עס וועט אייער שיף דער זעהען
זאל שטארבין אונ אלע זאלען פֿאר אייך אַנטלויפֿען וויא
פֿאר פייער, גור נאך 20 יאהר זאל אייך איין מענש וואס
וועט זיין דורך זיין גאנץ לעבין עהרליך וועט אייך קענען
ראטיווען, אונ נאך דיא ווערטער איז ער פֿארשוויגדען גע-
ווארען, באלד דארויף איז דיא גאנצע שיף אין דעם צוא
שטאנד געווארען, אזוי וויא דוא האסט געזעהן ווען דוא
ביזט אויף איהר ארויף, ליידער זענען זיינע ווערטער וואהר
געווארען, אונ יעצט האבען זיך דיא 20 יאהר גיענדיגט אונ
מיר קענען אויסגעלייזט ווערען גור דורך אייך.
גוט, האט אַהמערד גיענטווערט, אזוי וויא איך קען
אויך צויבערייא וועל איך אייך אויס לייזען אונ צום באַרטין
צו פֿיהרען, דיך אָבער ציאידיא וועל איך באלד צוריק פֿאר

אָמַענש פֿאַר טוישען, אָפֿער אָן דעם פּוֹרְכַט־וואַסען צוֹיבֿערער
וועלן מיר זיך פֿירכטערליך נוקם זיין, דען עס פֿאַרדריקט
מיד דאס איין מענש וואָלל קענען אנדערע מענשען אזויא
פיל שְׁלֵעכְטִים טהון, פֿיל־לייכט האַסט דו פון איהם עטוואס
איין ואך, דורך וועלכער איך וועל קענען געוואהר ווערען
וואו ער איז.

”מיר מווען נאך זוכען, האט דער שַׁעפֿס געזאגט, וויא
געהען אריין אין דער שטוב וואו דער דערוויש האט געוואהנט
אונ האפֿען דארט געפונען איין קיילעכיג גרין גלאז דארויף
איז געווען דרייא אונפֿערשטאנדליכע ווערטער אויפֿגעקריצט,
אחמער געמט עס אין דער האַנד אריין אונ רעט דאריבער
אפֿאַר מינוטען, איז דאס גלעזיל רויט געווארען אונ עס
האט אנגעהויבֿען אַרויף אַרויס צוגעהן, דיא שטוב איז
פינצטער געווארען אונ עס האט אין איהר אנגעהויבֿען צו
בליצען אונ צו דונערן, עס איז פון דעם גלעזיל אַרויס גע-
שפּרונגען אַ קליין מענשעלע מיט אַ לענגערע באַרד וויא ער
איז געווען, אונ אין גלאז אנגעטהון, אַך! האט ער אויפֿן
געטהון, איהר האט מיד פון מיין געפֿענגניש בעפֿרייט,
21 יאהר זיטן איך אין דעם גלעזיל געפֿאַנגען אונ איהר האט
מיד בעפֿרייט, דיא בלאַהע באַרד דער אַבֿשייליכער מענש
האט מיד איינגעזעצט דערפֿאַר ווייל איך האב איהם גיט
געלאזט זיין לעצט ווייב טויטען, דרום האט ער מיד אייג-
געזעצט אונ זיא האט ער פֿאַר איין הונד פֿאַר טוישט.
וואס? בלאַהע באַרד! האט אחמער אַ געשרייא געטהון,
איך האב שוין פון איהם אַמאַל געהערט, אַה! איך ווייס

שוין, ער איז מיין פאר לויכענע שוועסטערס מאן, אזויא וויא מיין פאטער האט מיר פאר זיין טויט געזאגט. איהר ווייסט, האט ער ווייטער צום קליינעם מענשעלע געזאגט, ווער עס איז געווען זיין ווייב. יוא, האט איהם דאס מענשעלע געגאטפערט, זיין ווייב איז געווען אפבראהם איבו עלעאזארס טאכטער. דאס איז מיין שוועסטער, האט אהמער אנגעשריי געטהון, יעצט וועל איך מיך שוין גיט אויפגהאלטן טען צו זוכען דעם אפשייליכען צויפערער איך זאל איהם פארדערבן. אלאדין, האט ער אויף זיין דינער אנגעשרייא געטהון, ברענג מיר מיין רויט קעסטיל אריין וואס איך האב עס פון וואסער ארויס געראטיוויט, דער דינער ברענגט עס אריין. ער נעמט ארויס פון קעסטיל פינף קיילעכיגע שטייגער אויף יעדען איז א טויטער קאפ אפגעמאלט, ער שטעלט עס ארום דעם שעפס און געבין דעם שעפס שטעלט ער אנדער איין וואהרין טויטען קאפ, ער נעמט איין פייער פאן און גליהט דרינען אהן איין אייזערנע שטעקעלע ער מאכט ארום זיך א דאר און ווארפט אויף דעם שעפס ארויף איין פייערדיגע קויל, דער שעפס פאלט אנדער, אין דעם אויג גענבליק נעמט ער איין קעסעלע מיט וואסער און שטעלט עס צום פייער צו. ער ווארפט דארין אריין קרייטעכצער און רעדט דאריבער א לאנגע צייט, דער גאך צאפט ער אביסעל וואסער אב אין איין גלעזל אריין, און גיסט דאס וואסער אויף דעם שעפס ארויף מיט דיא ווערטער "ווער צוריק א מענש". אין דעם אויגענבליק ווערט דער שעפס צוריק א פרויענצימער, איהר שאנקייט איז גאר גיט צו פערשייבן

דען וויא דעם קויפֿמאנאס זאהן האט זיא נאר אָנגעקוקט
איז ער געבליבען שטעהן וויא פאר שטיינערט, איך דאנק
דיר האט זיא צו איהם געזאגט, דאס דוא האסט מיך אויס
געלייזט פון דעם געפֿענגניש. יעצט איז צום דאנקמען קיין
צייט, האט אהמעד'ס זאהן געזאגט צום קאפיטאנאס ווייב,
מיר מוזען צום בארטין צוא פֿאחרען אונ אייער מאן אויס
לייזען, אונ דערנאך מוזען מיר דיא בלאהע בארד אויף
זוכען אונ זיך אן איהם גוקס זיין, איהר ווייסט געוויס, האט
ער צום מענשעלע געזאגט, וואו דיא בלאהע בארד איז?
יעצט ווייס איך גיט, ענטפֿערט דאס מענשעלע, נאר איך
קען געוואהר ווערען וואו ער איז, איך וועל פון אייך יעצט
אנוועק. אונ איך וועל איהם אויף זוכען עס קען מעגליך זיין
איך זאל איהם געפינען, דען ער האט זיין אפֿשטעל אויף
איין אינגעל אין שטילען ים, וועט ער דארט זיין וועל איך
איך שוין קומען בענאכריכטען וואו ער איז, ער געהט
ארויס אונ שפֿרינגט אין וואסער אריין אונ ווערט פֿערשווינד
דען שווימעדיגער הייט.

זיין געהען אלע דרייא אויף דעם פֿארדעק, אהמעד
שטעלט זיך ביים זעגל בויס אנידער, ער געמט ארויס איין
וילבערנעס פייפֿעריל, אונ גיט דערמיט א פיף, קומט איין
גייסט ארויס פון וואסער. "וואס פֿערלאנגט מיין הער?" --
האט איהם דער גייסט געפֿרעגט. "פֿיהר אונ צום בארטין
צו, האט איהם אהמעד גיענטווערט, אונ ווארט אויף מיין
בעפֿעהל, אדער בעסער ברענג מיר צום ערשטין דיא גאל
דענע וואונדערליכע קייט פון דיין אויזר ארויס. גוט, ענט."

פֿערט איהם דער גייסט, דא מיין הערר האסט דא דיא
קייט, איך האב פֿריהער געוואוסט אז דא וועסט זי
ברויכען, אונ דער גייסט גיט אַחמערדן איין קייט פון דער
שענסטער אַרבייט, דעם קויפמאנס זאחן מ׳הוט זי זיך אָן
אונ בעפעעהלט דעם גייסט ער זאל איהם צום באַרטין צוא
פיהרען. דער גייסט ווערט פֿערשווינדען אונ דיא שײף האט
אנגעהויבען געשווינד צו שווימען אויף דעם וואסער.

אין צוויי טשעה ארום האבען דיא דריי לייט דערזעהן
דעם באַרטין, זייא האבען זיך שטארק געפֿרייט אונ אַחמערד
איז געגאנגען גאך דער אַרבייט אַביסעל שלאפען. פֿלוצלינג
איז אָן געקומען איין גרויסער וואלקין, דער דינער לויפט
אראפ אין דער שטוב אריין. "אוי! שרייט ער, איין שטורם
קומט אָן מיר וועלן גאך אַפֿשר פֿערלירען ווערין, פון דעם
געשריי פון דעם דינער האפט זיך אַחמערד דערשראקן אויף.
וואס איז דאס? פֿרעגט אַחמערד. א שטורם קומט אָן, ענט-
פֿערט איהם דער דינער. אַחמערד לויפט ארויף. זייא ער
קומט ארויף האט ער אנגעהויבען צו שרייען, "דיא גלאהע
בארד וויל אינז דעם וועג פֿערשטעלען מיר זאלען גיט
קענען צו קומען צום באַרטין, מיר מווען איהם מיט דעם
גייסט'ס הילף פֿארטרייבען, ווארום איך קען איהם יעצט
גאר גיט מ׳הון. ער איז יעצט שטארקער וויא איך". ער
האט גאך אַמאל אַ פיף געמ׳הון איז דער זעלבער גייסט
ארויס געקומען, פֿאר טרייב דארט יענעם ער זאל אונז דער-
ווייל גאר גיט קענען מ׳הון, דער גייסט ווערט פֿערשווינדען
אין אַקורצע צייט ארום איז דער וואלקין פֿערשווינדען גע-

וואָרען, דער גייסט וויל צוריק אין וואסער אריין, אָבער
 אַהמער האלט איהם מיט דיא ווערטער צוריק. "איך האב
 דיך עטוואס צו פֿרעגן. "פֿרעג מיין הערר", זאגט צוא
 איהם דער גייסט, אז עס וועט נאר זיין אין מיין מאכט
 איך זאל אייך קענען ענטפערן דיא פֿראגן וואס איהר וועט
 מיך פֿרעגן וועל איך עס אנטראי טהון. מיט וואס? האט
 איהם אַהמער געפֿרעגט, קען מען דיא מעגשען לעבעדיג
 מאכען? מיט דעם אַשמדי'ס האק, האט ער איהם גע-
 ענטפערט, קען מען דיא בֿרעטער אפ האקן, אונ מיט
 זיין וויין קען מען דיא מעגשען לעבעדיג מאכען. קענסטו
 מיר, האט ער איהם געפֿרעגט, דיא זאכן שאפען, יא,
 האט ער איהם גענטפערט אונ איז פֿערשווינדען געווארען.
 אין איין שעה ארום איז פון וואסער ארויס ארויף אונ דער
 גייסט האט זיך בעוויזען מיט איין גאלדענע האק אונ איין
 קריסטאלענע פֿלאש וויין. דאס האב איך, האט דער גייסט
 געזאגט, פון אַשמדי אלליין ער האלטען, איין אנדערן וואלט
 ער וויא גיט געגעבען נור דיא בלאהע בארד, אונ אזוי וויא
 איך האב געזעהען דאס ער איילט זיך צום אַשמדי האב
 איך איהם דעם וועג פֿערלייגט ער זאל צו איהם גיט צוא
 קומען, ער אָבער האט געארבייט מיט טויט שוויים בארויף,
 פון דעם גערודער האט זיך דער אַשמדי גראד אויפגעוועקט
 דען ער איז געשלאפען אונ האט מיך געפֿרעגט וואס דאס
 גערידער בעטייט האב איך איהם געזאגט דאס דיא בלאהע
 בארד הילעט זיך אַביסעל ארום, דרום איז ער ביז געווא-
 רען אויף איהם, באמאלס האב איך דיא בלאהע בארד

אַרײַן געלאָזט, וואס ווילסטו, האט אויף איהם אַגעשרײַא
געטהון דער אַשְׁמֻדָּאי. דיא בלאַהע באַרד איז דערשטראקן
געוואָרען און איז אַנטלאָפֿען, יא, האט ער אויס געשרינגען,
איך טוז איהם דיא קראפט אַוועק געמען, ער זאל גיט זיין
קיין פֿישוף מאכער דען ער איז שוין צוא איבערמוטהיג,
און ער האט קיינען דיא בלאַהע באַרד איין נאָטהינגען בע-
פֿעהל געגעבען, דאמאלס האב איך געזעהען אז קיינער
וועט מיר שוין אין וועג גיט זיין, האב איך דעם אַשְׁמֻדָּאי
דיא צוויי זאכען געפֿעטען, און ער האט מיר זיין באַלד
געגעבען, איך האב זיין גענומען און פֿין צוא דיר מיין
הערר אָהער געקומען, דארום האב איך מיך אזויא לאנג
געזוימט.

אַחמער האט דיא זאכען צו גענומען און דער גייסט
איז פֿאר שווינדען געוואָרען. יעצט ברויכען מיר איהם שוין
גיט. האט אַחמער געזאָגט, מיר קענען זיך שוין אליין
העלפֿען אָהן איהם, איך וועל שוין דיא טויטע פון דיא
ברעטער אַראָפֿ געמען, און דו, האט ער צום באַדינגען
געזאָגט וועסט זיין אַראָפֿ טראָגען אין דיא שיפֿס שטייבען
אַרײַן, און זיא ציאיאדא וועט יעדען טויטען אַפֿיסעל וויין
אין מויל אַרײַן גיסען, וועלין זיין גענוים לעפֿעדיג ווערין,
ער גיט איהר דעם וויין און זיא געהט אַראָפֿ, ער געסט
דיא האק און ציהט דעם נאָגיל פון קאפיטאָנס קאפֿ אַרויס
דער קאפיטאן הייבט אָן זיך צו ריהרען, דאס בלוט הייבט
אָן פון זיינע וואונדען צו רינגען, דער דינער טראָגט איהם
אַראָפֿ און ציאיאדא גיסט איהם וויין אין מויל אַרײַן און

ער ווערט לעבעדיג, און אזויא זענען אלע געווארען דער
ראטיוויט. מען קען זיך נאר ניט פארשטעלען דיא פרייר
פון דיא מאטראזין, דען יעדער האט געוואוסט אין וואס
פאר איין צו שטאנד ער איז געווען, אלע טאנצען און
שפרינגען דיא פרייר איז זעהר גרויס עס ווערט געטאנצט
ביז אין דער נאכט אריין ביא דער נאכט איז פאר אלע א
מאהל-צייט. אויף דעם צווייטען טאג וויל דער קאפיטאן נאך
איין מאהל-צייט מאכען. אבער אהמעד זאגט צוא איהם.
אזוי וויא איך האב שוין אייך געפרייט האב איך דאך דא
נאר ניט צו מהון, און איך האב נאך מיט דיא בלאהע
בארד זיך אפ צו דעכנען, און מיין שוועסטער אפ צו געמען
פון איהם, דרום בעט איך אייך לאזט עס אפ און איילט
אייך צו צו פאהרען צום בארטין. הערט אויס, זאגט צוא
איהם דער קאפיטאן. איך בין דאך אייך אלץ שולדיג דרום
וויל איך פון אייך ניט אכטערעטין, און מיר זאלען זיך צו-
זאמען גוקס זיין אן דיא בלאהע בארד. אהמעד איז בארויף
געשטאנען אין עטליכע שעה ארום איז שוין דיא שיף ביים
בארטין געשטאנען.

זייא געהען אין שטאט אריין קומט זייא אקעגען דאס
קליינע מענשעלע, און פערצעהלט זייא אז ער האט שוין
געפינען דיא בלאהע בארד, ער וואהנט אויף איין אינגעל
אין שטילען ים וואו קיינער קען צוא איהם ניט צו קומען,
ער זאגט צו זייא דאס ער וויל מיט זייא מיט געהן, דאס
זייא זאלען דעם וועג וויסען, זייא געהען צו דער שיף צו-
ריק, און דער קאפיטאן זאגט, מיר וועלן שוין דא קיין

מינוט לענגער בלייבען מיר מווען שוין אהין צו איהם, בדי
ער זאל קיין צייט נישט האבען פון דארט צווא אנגלויפן.
אלע בעשטעהען בארויף, מען מאכט דאס קליינע מענשעלע
פאר אנוועג ווייזער אהמערד טשעפעט צום זענעל בוים צווא
דיא גאלדענע קייט בדי קיין שטורם זאל נישט שארין אונ
זאלען קענען פאהרען אין שטילען ים דען דארט קען קיין
שיף נישט פאהרען, אונ פאהרען אפ פון בארטין, וויא זענען
צווייא טאג געפאהרען ביז וויא זענען אין שטילען ים אריין
געקומען. אויף דעם זעקסטען טאג זענען וויא אנגעקומען
צווא איין אינגעל, וועלכע איז געווען ארום געשיצט מיט
גרויסע פעלזען, דורך וועלכע מען האט אויף דעם אינגעל
נישט געקענט ארויף.

דאס קליינע מענשעלע הייסט איין האלטען דיא שיף
דען אויף דער אינגעל האט געוואהנט דיא בלאהע בארד,
ער ווייזט וויא אנוועג דורך וועלכען וויא וועלען קענען דורך
קומען אונ דער קאפיטאן מיט אהמערדן געמען מיט צעהן
מאטראזין יעדער שטארק בעוואפענט אונ געהען אויף דער
אינגעל ארויף, דאס קליינע מענשעלע געהט פאר אויס,
וויא קריכען אויף דיא פעלזען ארויף וויא זאלען זעהן וואס
אויף דעם אינגעל טהוט זיך. וויא וויא קומען ארויף אויף
דיא פעלזען דערוועהן וויא איין שיינעם פאלעץ, אונ דער-
הערען איין יעסערליך געשרייא פון פאלעץ ארויס. דאס
קליינע מענשעלע זאגט וויא אז אין דעם פאלעץ וואהנט
דיא בלאהע בארד. וויא זענען זיך גאר נישט מישב אונ
הייבען אן געשווינד צווא צווא לויפען צום פאלעץ וויא וויא

קומען געהנצטער צוא, דערהערען זיין איין פרויענצייטער
שרייטן, אזוי מיין מאן טויט מיך גיט, וואס האב איך
דיר דען געטהון, זיין הייבן אן געשווינדער צו לויפן,
דען זיין פערשטעטען אז עס מוז דא עטוואס זיין, וויא
זיין קומען צוא צום טהויטער, דערוועקען זיין איין הויכען
מעגש מיט א גרויסע קרומע גאז, אונג אפלאהע בארד מיט
קרומע פיס אונג דארע הענד, אויף יעדער האנד זעקס פינגער
גער, האלט איין מעסער אין דער האנד אונג איין גקבה
בייא דיא האר אונג וויל איהר דעם האלז איבער שניידען,
אונג זיא בעט זיך בייא איהם ער זאל זיא אפ לאזען.

אחטער איז זיך גאר גיט מישב אונג גיט א שפרונג
צו איהם צו אונג זעצט איהם זיין שווערד אין ריקען אריין,
דערווייל קומט דער באפיטאן אן פון דער צווייטער זייט
אונג שטעקט איהם מיט זיין שווערד אין הארץ אריין, דיא
בלאהע בארד פאלט טויט אנדער, זיין נעמען דיא גקבה
אונג דער מינטערן זיא וויא זיא קומט צו זיך הייבן זיין
זיא אן אויס צו פרעגען ווער זיא איז. זיא זאגט זיין אז
זיא איז אברהם'ס אייבן עלעאזאר'ס טאכטער פון קייארא.
מיין שוועסטער! שרייט אחטער, איך האב דיר שוין גע-
פונען איך האב מיין ווארט דערהאלטען, זיין פאלען זיך
ארום אויף דיא העלדער אונג קישען אונג פרייען זיך, אלע
פרייען זיך מיט זיין, אונג זיין געהען צוזאמען צוריק אויף
דער שיף ארויף.

זיין זיין קומען אויף איהר ארויף, הייבט זיא זיין

אן צו דערצעהלען וויא עס איז איהר ביי די בלאהע בארד
געגאנגען, ויא הייבט אן צו דערצעהלען.

וויא ער האט נאר מיך פאר א ווייב צו זיך א היים
גענומען, האט ער מיר געוויזען זיינע רייכטימער וועלכע
זענען געווען אונגעשרייבליך אלעס איז געווען פון גאלד און
ערדעל געשטיין. מיר האבען זיך געלעבט רוהיג און פריד-
ליך. קיין קריג האט זיך צווישען אונז אריין געמישט, דען
ער האט מיך געשטעצט, און איך האב איהם געהרט, מיר
האבען אזויא צוואמען צווייא חרשים געלעבט, אמאל פלוצ-
לינג קומט ער צו מיר אריין, און גיט מיר אכט גאלדענע
שליסלען, און זאגט צווא מיר, איך פאהר אונעק אויף א
רייזע, איך וועל מיך א צייט זוימען, דא האסט דוא דיא
שליסלען. וויא זענען יעדער צוגעפאסט צו די פערשלאסענע
שטיבען אלע שטיבען מענסטו דורך זוכען נאר דיא לעצטע
שטוב צו איהר פאסט דער גרעסטער שליסעל זאלסטו גיט
עפענען, וועסט דו ויא אבער יא עפענען, זאלסטו וויסען
דו וועסט שטארק דערפאר בעשטראפט ווערען, איך בין
עטוואס איבער געשראקען געווארען, אבער דאך איך האב
דיא שליסלען צו גענומען, און ער איז אונעק געפאהרען.

אויף דעם צווייטען טאג האב איך צו מיר פארבעטען
צוויי מיינע גוטע פריינדלעך מיר האבען זיך לוסטיג געמאכט
און מיר האבען געהילעט א צייט אונעק, אונטער דער צייט
האב איך וויא דיא מעשה מיט מיין מאן דערצעהלט און
האב וויא דיא שליסלען געוויזען דאדורך זענען וויא גיינדיג
געווארען צו וויסען וואס עס מוזט זיך אין דיא שטיבען.

מִיר הָאָבֶען אָנגעהויבֶען דיא שטייבֶען דורך צו זעהען, דיא
 שאַנקייט פון דיא שטייבֶען איז נאר גיט צוא בעשרייבֶען דיא
 שאַנקייט איז געווען פאר בלענדט, דאך די לעצטע שטוב האב
 איך נאך גיט גיפֶענט, זייא זענען אָבער דאדורך נאך מעהר
 גיינדיג געווארען, זייא האָבען מיך ביידע אָנגעהויבֶען צו צו
 רעדען, גענויס האט ביין מאן דאָרט דיא מיינערסטע זאָבען אויף
 דער וועלט דורך מוזא האט ער דיר אָנגעזאָגט דו זאלסט דאָרט
 גיט אַריין געהן אונ זאלסט דיא טיהר גיט עפֶענען, עפֶען דיא
 טיהר וואס וועט ער דיר קענען טהון, ווען ער האט דיר ליב,
 דורך דעם צו רעדען בין איך אויך גיינדיג געווארען אונ האב
 דיא שליסעל גענומען אונ האב דיא שטוב גיפֶענט. אָבער
 גוואלד! עס שוידערט מיך נאך יעצט אז איך דערמאן מיך
 דאָראן, דיא שטוב איז מיט בלוט בעשפּריצט אונ זיבֶען טויטע
 ווייבֶער זענען אויף זיבֶען בעטין געלעגען יעדער מיט איין איבֶער
 געשניטענעם גאָרגיל, דען אזוי האט ער זיך געפֿיהרט אלע יאהר
 האט ער חתונה געהאט מיט אַ פֿריש ווייב אונ אין ענדע יאהר
 האט ער זיא געטייט מיט איין אויף געשניטענעם גאָרגיל אונ
 האט זיא בעהאלטען אין דעם לעצטען פארשלאסענעם צימער
 אונ איך בין שוין געווען זיין אָכטע פֿרויא, אונ אין סוף יאהר
 האט מיך דאס זעלבע גליק געוואָרט, איך האב געוואלט צוריק
 אָבער איך האב גיט גיקענט, דיא צווייא ווייבֶער זענען פאר
 שרעק אַנטלאָפֶען געווארען, איך האב אָנגעהויבֶען אויך צוא
 אַנטלויפֶען אָבער אין דער זעלבער מינוט איז מיין מאן אין דער
 שטוב אַריין געקומען אונטער איהם איז דאס קליינע מענשעלע
 געשטאנען, מיין מאַנס אויגען זענען געווען פֿאַר לאָפֶען מיט

כלום, אונ מיט א שרעקליכער שטימע האט ער אנגעהויבען צו
שרייען. דוא קאנאליע אזוי האסט דו מיך געהערט, איך האב
דיר אנגעזאגט אז דוא זאלסט נישט אריין געהן אונ דו ביזט יא
אריין געגאנגען, יעצט וועל איך דיר שווייטשן, דאס קליינע מענ-
שעלע האט אנגעהויבען פאר מיר צו בעטן די בלאהע בארד
האט אויף איהם א קוק געטון איז ער פערשווינדען געווארן,
איך בין געפאלען אין חלשות וויא איך האב מיך אויפגעהאפט
בין איך פאר איין הונד פאר שווייטשן געווארען, איך האב אבער
גקענט רעדען, ער האט זיך פאר אדערווייט פערשטעלט אונ
האט מיך גענומען אונ האט זיך מיט מיר אין איין שיף איין
געזעצט. דאס אלץ איז דאך אייך שוין בעקאנט דאך איך
דאך אייך נישט צו דערצעהלען. גאך דעם פאר שעלטען פון
דער שיף האט זיא אנגעהויבען ווייטער צו דערצעהלען, האט
ער מיך אין דער לופט אהער געבראכט, וויא ער איז געוואר
געווארען אז איהר קומט אהער, האט ער מיך געוואלט שו-
טען, מיין גליק איז וואס איז ער געבליבן גענומען, ווען נישט
דאס וואלט ער מיך געטייט, אונ דאס איז מיין געשיכטע
ביו יעצט.

גאך דעם פערצעהלען זעצען זיך אלע אויף דער שיף
ארויף אונ פאטרען גאך קייאירא, וויא קויפען זיך דארט א
שאנעם פאלען אונ בעזעצן זיך דארט וויא לעבען דארט
פרידליך אונ שטיל ביו אין העכסטען עלטער אריין.